

stonen af 1855 har herefter vel antaget, at disse Redskaber ere meget skadelige, men da Sauglysteret kan bruges paa blød Grund, hvor Braadlysteret ikke kan benyttes, og da dets Brug navnlig om Vinteren er saagodtsom det eneste Erhverv for mange fattige Mennesker, har Commissionen foreslaaet, at Sauglysteret tillades, naar det indrettes saaledes, at de saugdannede Flæner og Tunger ikke kunne komme hinanden nærmere end $\frac{1}{2}$ Tomme, og de mindre Mal saaledes lettere ville kunne undslippe.

Denne Indstilling har man efter de oplyste Omstændigheder troet at burde tiltræde.

§ 23.

Efter Forordningen af 15de December 1750 § 17 maa Enhver have Aalegaarde ud for sin Grund efter Loven, men ifølge denne, sfr. 5—10—43, er der ingen anden Indskrænkning med Hensyn til Aalegaardes Brug, end forsaavidt saadan Brug kan være „Kongen eller den meenige Mand til Skade“. Disse almindelige Udtryk have imidlertid havt til Følge, at Aalegaardsretten er bleven benyttet uden nogen Indskrænkning, hvorved der er tilføiet Sildefiskeriet megen Skade. I Aalegaardene kan der nemlig ikke have sig med Hensyn til Sildebundgarnslænkerne befalede Abninger mellem hvert Stede, og de kunne saaledes standse Sildens frie Gang til Sildebundgarnslænkerne. Da Aalegaardsfiskeriet er bedst i endel af den Tid, det er Sildebundgarnsfiskeriet til Skade, kan man ikke vel aldeles forbyde det i denne Tid, hvorimod Commissionen har formeent, at man kunde løse Collisionen derved, at man paa de Steder, hvor denne er størst, lod hver Art af Fiskeri lide nogen Indskrænkning i de ellers med samme forbundne Fordele, og derhos i Almindelighed søgte at afværge, at Aalegaarde kom i en altfor stor Nærhed af Sildebundgarnslænkerne i disses Fiskertid. Commissionen har derfor foreslaaet, at paa den under a) nævnte Strækning skal alt Aalegaardsfiskeri ophøre den 20de October paa begge Sider af Seildybet til Ribe og Sebbesund, og at der paa den nævnte Strækning til 20de October og paa alle de øvrige Bunde, hvor Sildebundgarns Fiskestader findes, i hele den for bemeldte Fiskeri bestemte

Tid, ikke maa strække sig nogen Aalegaard ind i selve de matriculerede Sildebundgarnslænkers Rum, eller nærme sig disse paa 100 Favne til nogen Side, undtagen til Seildybet, hvilket ogsaa skulde gjælde for det Tilfælde, at Grundeieren tillige eier Sildebundgarnstaderne udenfor sin Grund.

Skøndt man har troet at kunne tiltræde den første af disse Indstillinger, har man dog fundet Betænkelse ved den anden, forsaavidt den gaaer ud paa at forbyde Brugen af Aalegaarde, hvor de tidligere maafee i Rækker af Aar have bestaaet, hvorimod der ikke er fundet Noget til Ginder for, at den foreslaaede Regel fastsattes med Hensyn til nye Aalegaarde.

§ 24.

Ifølge Forordningen af 15de December 1750 § 22 skulle Aaleruserne bindes over Aalefjelden, men de bindes i Virkeligheden saaledes som anført i Paragraphen, og Commissionen har antaget, at det kunde have sit Forblivende derved.

Med Hensyn til at det er foreslaaet, at Kuben maa dannes af flettede Dviste, hvilket af Nogle antages at burde forbydes, har Commissionen bemærket, at Kuben nærmest maa betragtes som en Art Beholder for Aalen i den Mellemtid af undertiden nogle Døgn, som kan forløbe mellem Røgtningen, og at de fleste af dens Medlemmer af egen Erfaring holde sig overbeviste om, at ingen Yngel fanges dert.

§ 25.

Bestemmelse af Masseforreelsen er, ligesom ved Sildebundgarn, uforuden.

§ 26.

Denne Indskrænkning sigter til at forhindre Fangsten af for smaa Flyndere.

§ 27.

I det Bøstentlige efter Commissionens Indstilling.

§ 28.

Disse Baad have meget tilfælles med de ved Forordningen af 15de December 1750 § 14 forbudne Aaledybaad, idet de bruges fra Baade, der ligge for Anker, og drages med